

מסורת הש"ס

(א) יומא טע: ונ"ש כל העין... (ב) שבת נה... (ג) יומא טע: ד' נרבות... (ד) רש"י כלל ארץ... (ה) רש"י וכלה... (ו) נפ"ש: מן... (ז) נפ"ש: מן... (ח) נפ"ש: מן... (ט) נפ"ש: מן... (י) נפ"ש: מן... (יא) נפ"ש: מן... (יב) נפ"ש: מן... (יג) נפ"ש: מן... (יד) נפ"ש: מן... (טו) נפ"ש: מן... (טז) נפ"ש: מן... (יז) נפ"ש: מן... (יח) נפ"ש: מן... (יט) נפ"ש: מן... (כ) נפ"ש: מן...

גליון הש"ס

תוס' ר"ה אף ע"ג ולעבורה בבבוי: ע"י גליפסא ע"ב תורה רבא:

הגהות הב"ח

(ה) נ"ס ה"ם שלל להוציא י"ב פסוק: ו'.

לענין רש"י

בליד"ש סליק לביים ובפרובאנצאליות: בלישט"א רבא ארסה.

מוסר רש"י

בייא בריא: לטן עוקא וקובלא וימא ס'... לקבולי ביה אגרא... שטקו אטו וקבל שטר... פירקא: כח ונ"ש... אמת: כלומר מסמך אל... פוסק: דוחמו של... הקב"ה אמת: אמת... לאחיות ולטן ואחיו על... ס' אל דלטן ואלו אחיו... אורח ונב"ה: אמר... לרו ביא: וזכיר נן עדי... ונ"ש: בירודא אברא... כסור של פוסת: ונ"ש... דשיף קליה: נכנס הקול... תוך תופת ואלו יול... ממש: ונ"ש: ביעתא בת... יומא: ביה הטלה בו... כוס: לפי שפסוק החיטוט... מן המעיס וחסלו אמת... שעיניה התנוגלה ככר... אינן מתקבלות בנמשא: ונ"ש... ניבעי פלגא: שיהא שולט... בלסם ליקק לאחיו ולא... לאחיה: ונ"ש: בחלימהו... לעיניה: סימא אל עיני... ע"י חול: ונ"ש: פיסא... פיסת רבנן שקורין גליפסא... (שבת פ"א).

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

סד.

עין משפט נר מצוה

קטב א ב מ"י פיג מלג עמ"ס הלכה ה: קטב ב מ"י טס ס"ו הלכה ז: קטב ד מ"י טס הלכה ג:

תורה אור השלם 1. ונשא דודו ומקראו להוציא עצמים מן הבית ואמר לאשר בירכתי הכיף הערד עמך ואמר אפס ואמר קס בי לא להוציא בשם ה' עמ"ס ה' 2. והשמדתי את במתיכם והברתי את הענייב ונתתי את פניי עליכם על פני גלוליים ונעלה פני אתכם: ויקרא בו ל וקס על מעלה הלויים השיג וקני קדמיאל שכניה בני שרביה בני בני ויעקב בקול גדול אל ה' אלהיכם: נחמיה ט ד 4. ויאמר זאת הרישעה וישלך אתה אל תוך התיבה וישלך את אבן העפרת אל פיה: זכריה ה ח 5. ויאמר משה אל שפטי הנצמדים לבעל פעור: כמדרב נה ב 6. ואתם הדבקים בה אלהיכם חיים בלבם דיומ: דברים ד ד

מ"מ בקולוים. אור"ת קילוס שמה לשון שנה אלא שחכמים כינו אותה לגנאי וקראוהו קוליס לשון לעג וקלם (ההלים מד) ומר לשון חילוף כמו נמר דשמוטה (חולין דף זג). נמר דפרולא (גי' דף ק"ג). נמר דנכמא (נכרות דף ג). כלומר חילוף קילוס שהחליט שמה"ס: אע"ג דקמיכוין לבויה. * ולעונדה נצווי * ודלוי לא קמכוין אלא לבנות הא אפילו עובד מאלהה ומיראה פטור לרנא ואפילו לאכזי דמחייב התם הכא מודה דפטור: קתני ע"ז וקתני מולך. אף על גב דקתני ע"ז וקתני פטור ומרקוליס לא דמי להתם לפרושי דינא קאמי אכל הכא דייק מרישא דקתני אלו הן הנסקלין עובד ע"ז והגומן מורעו למולך ולא קתני פטור ומרקוליס: העיבר

איהו בעינן ולא אגריה בעינן בחר דאביקו ביה יתבו תלחא יומא בתעניתא בעו רחמי נפל להו פיתקא מרקיעא יהוה כתיב בה אמת אמר רבי חנינא שמע מינה חותמו של הקדוש ברוך הוא אמת נפק כגוריא דנורא מכות קדשי הקדשים אמר להו נביא ישראל היינו יצאו דע"ז בהדי דקתפסי ליה אישמוטי בינימא מיניה ואול קליה בארבע מאה פרסי אמרו היכי ניבעד דילמא משמיא מרחמי עליה א"ל נביא שדויהו ברודא דאברא וכמיהו באברא דשיף קליה דכתיב ויאמר זאת הרשעה וישלך אותה אל תוך האיפה וישלך את האבן העופרת אל פיה * אמרי הואיל * ועת רצון הוא ניבעי רחמי איצרא דעבירה בעו רחמי אימסר בידיהו חבשוהו תלחא יומי איבעו בעיתא בת יומא * לחולה ולא אשכחו אמרו היכי נעביד ניבעי פלגא פלגא מרקיעא לא יהבי כחלינהו לעיניה אחי ביה דלא איגרי איניש בקרובתיה אמר רב יהודה אמר רב מעשה בנכרית אחת שהיתה חולה ביותר אמרה אם תעמוד ההיא אשה מחוליה תלך ותעבור לכל ע"ז שבעולם עמדה * (ועברה) לכל ע"ז שבעולם כיון שהגיע לפעור שאלה לכומרים במה עוברין לוו אמרו לה אוכלין תרדין ושותין שכר ומתריזין כפניה אמרה מוטב שתחזור ההוא אשה לחוליה ולא תעבור ע"ז בכך אתם בית ישראל אינן כן * הנצמדים לבעל פעור כצמיד פתיל * אתם הדבקים בה' אלהיכם כשתי תמרות הדבקות זו בו במתניתא תנא הנצמדים לבעל פעור כצמיד ע"ז * אשה ואתם הדבקים בה' אלהיכם דבוקים ממש ת"ר מעשה בסבטא בן * אלם שהשכיר חמורו לנכרית אחת כיון שהגיעה לפעור אמרה לו המתן עד שאכנס ואצא לאחר שיצאה אמר לה אף את המתני עד שאכנס ואצא אמרה לו ולא יהודי אתה אמר לה ומאי איכפת לך נכנס פער בפניו וקניו בחוטמו והיו משרתי ע"ז מקלסין לו ואומרים מעולם לא היה אדם שעבדו לוו בכך * הפוער עצמו לבעל פעור הרי זה עבודתו אע"ג דמיכוין לביוזי הוורק אבן למרקוליס זו היא עבודתו אע"ג דמיכוין למירגמיה רב מנשה היה קאויל לבי תורתא אמרו לו ע"ז היא דקאי הכא שקל פיסא שדא ביה אמרו לו מרקוליס היא אמר להו הוורק אבן למרקוליס תנן * אף על גב דמיכוין למירגמיה אמר להו איויל אישקלה א"ל אחד הגוטלה ואחד הנותנה חייב כל חרא וחרא ורוחא לחברתה שביק: * מתני' * הנותן מורעו למולך אינו חייב עד שימסור למולך ויעביר באש מסר למולך ולא העביר באש העביר באש ולא מסר למולך אינו חייב עד שימסור למולך ויעביר באש: * גמ' * קתני ע"ז וקתני מולך אמר רבי אבין תנן כמאן דאמר מולך לאו ע"ז היא דתניא * אחד למולך ואחד לשאר ע"ז חייב רבי אלעזר ברבי שמעון אמר למולך חייב ושלא למולך פטור אמר אביי רבי אלעזר בר' שמעון ור' חנינא בן אנטיגנוס אמרו דבר אחד רבי אלעזר בר' שמעון הא דאמרן רבי חנינא בן אנטיגנוס דתניא רבי חנינא בן אנטיגנוס אומר מפני מה תפסה תורה לשון מולך כל שהמליכוהו עליהם אפי' צרור ואפי' קיסם רבא אמר מולך עראי איכא בנייהו א"ר

מוסרו ביד משרתי ע"ז: ויעביר באש. נגמרא נ"יין מפרש היכי הוו עבדי וילפי מקראי דתרייהו בעינן: גמ' קתני. מתניתין (דף זג.) בחייבי סקילה ע"ז נאנפי נפשה העובד ע"ז וקתני מולך אלמלא מולך לאו בכלל ע"ז ונפקא מינה דלא זכא וקטר לפניו פטור אי נמי העביר מורעו לשאר ע"ז ואין דרכה בכך לא מחייב דמולך דוקא כחוב ששמו מולך: אחד למולך ואחד לשאר ע"ז. העביר זרעו חייב קסבר מולך נמי ע"ז הוא ולא איצטרין לאחוריה עלה כדכרכה דמאיכה יעבדו (דברים יב) נפקא אלא לומר לך שחס עשה שלא כדרכה חייב: שלא למולך פטור. דמולך דוקא כתיב שדרכה בכך ולא משום ע"ז אחרה עליו דהא מאיכה יעבדו נפקא אלא מוק הוא להם והמורה הקפיד על מוק זה נפקילה לפיכך הוצרך לכתוב: כל שהמליכו עליהם. שקרא שמו מולך: רבא אמר. לא אמרו דבר אחד דמולך עראי איכא בנייהו כגון צרור וקיסם שאינו רחוי לכן חייב עשה המליכוהו עליו להעביר לו נזו זה לר"א כר' שמעון לא מחייב אלא כמולך קניעו ונא: ק